

Svar (15/11 96)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Med udgangspunkt i beslutningen om at der før igangsættelsen af Det Kongelige Teaters udbygning skulle udføres 3 modelforsøg, blev arkitekt Sverre Fehn sammen med den tilknyttede ingeniør Dr. Techn. Kristoffer Apeland A/S bedt om at vurdere, hvilke materialer, der ville være velegnet til udførelse af 1:1 modellen.

Mange konstruktionstyper blev overvejet, heriblandt glasfiber, træfiber, polyester og aluminium mv., og efter en nøje vurdering af de enkelte materialers muligheder blev det besluttet ud fra kriterierne tid, økonomi og æstetik, at en stålkonstruktion i alle henseender var den mest realistiske.

Ingeniør Kristoffer Apeland udarbejdede en nøje beskrivelse af opgavens art/omfang og på den baggrund blev der rettet henvendelse til 2 store danske firmaer med henblik på indhentning af underhåndsbud.

Efter en gennemgang af projektmaterialer afstod begge firmaer imidlertid fra at afgive tilbud med henvisning til opgavens størrelse og kompleksitet. På den baggrund blev Monberg og Thorsen samt Højgaard & Schultz kontaktet, idet det nu stod klart, at de firmaer, der kunne løfte opgaven skulle råde over en betydelig projekterings- og planlægningskapacitet samt en afdeling for stålkonstruktioner.

I det hele taget viste det sig vanskeligt at finde en dansk entreprenør, som havde den nødvendige erfaring og kapacitet til at gennemføre entreprisen på de givne præmisser, og Byggedirektoratet rettede derfor også i denne fase henvendelse til Kockums Submarine Systems AB i Sverige for at dette firma, som underleverandør, kunne afgive pris på levering af selve stålkonstruktionen.

Problemerne blev imidlertid løst, da Højgaard og Schultz med firmaet W.E. Jacobsen a/s i Ishøj som underleverandør af stålkonstruktionen afgav det billigste bud såvel på den samlede opgave som på stålkonstruktionen.

Spm. nr. S 377

Til indenrigsministeren (31/10 96) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes det kan gå for sig, at en 18-årig tamilsk pige kan bo 4 år i Danmark og så herefter blive udvist, og hvis pigen skulle udvises – fordi hun ikke opfylder kravene vedrørende opholdstilladelse – hvorfor har man så ikke udvist hende for flere år siden?«

Begrundelse

Der henvises til artikel i Politiken den 31. oktober 1996.

Svar (15/11 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

På grund af hensyn til fortrolighed, kan jeg ikke oplyse nærmere om den konkrete sag, der danner baggrund for spørgsmålet.

Generelt kan jeg dog oplyse, at Flygtninge-nævnets koordinationsudvalg den 6. august 1996 besluttede at ændre retningslinjerne for tvangsmæssig udsendelse af srilankanske asylansøgere, således at der blev skabt mulighed for at foretage tvangsmæssig udsendelse til Sri Lanka, selv om udlændingen ikke er i besiddelse af rejselegitimation.

Det er en betingelse for tvangsmæssig udsendelse efter de ændrede retningslinjer, at udlændingen ikke ønsker at medvirke til fremskaffelse af pas eller laissez-passer, herunder nægter at underskrive en pasansøgning. Koordinationsudvalget lagde vægt på, at politiet inden eventuel udsendelse uden pas eller laissez-passer orienterer udlændingen om, at den pågældende ved ikke at medvirke til udstedelse af rejselegitimation risikerer tilbageholdelse i lufthavnen i Colombo med henblik på identitetsfastlæggelse.

Det har siden Flygtninge-nævnets koordinationsudvalgs beslutning været praksis, at politiet forinden udsendelse forespørger den pågældende srilankanske statsborger, hvorvidt den pågældende ønsker at medvirke til udsendelse, herunder til udstedelse af rejselegitimation. Den pågældende bliver samtidig vejledt om ulemperne ved en udsendelse til Sri Lanka uden rejselegitimation. Kopi af den erklæring, som bruges i den slags tilfælde, vedlægges. (Ikke